

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou ve věci
žalobkyně: **M. Š.**

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 5. 2025, o invalidní důchod
takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 28. 5. 2025, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla námitky žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 2. 2025 č. j. X, kterým odňala žalobkyni od 20. 3. 2025 invalidní důchod a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.
2. Žalobkyně namítala, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Dále namítala, že žalovaná odůvodnila své rozhodnutí tím, že dle posudku příslušného posudkového lékaře MUDr. P. M. a MUDr. A..L., kteří však nejsou odborníky v oblasti neurochirurgie, již není invalidní ve II. stupni. Posudkový lékař učinil tento závěr, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav. Na jednání nebyla

přizvána, takže si nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním postižení. Posudkový lékař se zřejmě zabýval otázkou její invalidity ve vztahu k ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., nezhodnotil však její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k položce č. 8, kapitoly VI, přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Jak vyplývá z lékařské dokumentace, trpí postižením uvedeným v příloze vyhlášky (kapitola VIII., odd. E, položka 4b) a kapitola XV., odd. A, položka 6b) uvádí, že zdravotní postižení Spondyóza – Jiná spondyóza s radikulopatií – Lumbální (bederní) krajina L5/S1, ve středně těžké formě lze ohodnotit 40-49% poklesem pracovní schopnosti. Po operaci bederní páteře L5/S1 dne 5. 5. 2023 má nepřetržité bolesti levé nohy. Spondyóza (posun obratle) se nejčastěji projevuje bolestí, která bývá v oblasti beder a při dráždění nervu prudce vystřeluje do dolních končetin. Bolest bývá ostrá, často provázená mravenčením. Zhoršuje se pohybem. Dochází k těžké snížení celkové výkonnosti. Posudkový lékař nevzal v úvahu ani tu skutečnost, že se její zdravotní stav, oproti stavu v roce 2024, nadále zhoršil. Dochází u ní k bolestivosti levé končetiny a omezení její pohyblivosti v takovém stupni, že je závislá na lécích, jelikož není schopná bez bolesti ujít ani 100 metrů. Zhoršení jejího zdravotního stavu se projevilo také v tom, že na základě rozhodnutí příslušného posudkového lékaře sociálního zabezpečení jí byly od ledna 2004 přiznány mimořádné výhody II. stupně.

3. Žalovaná v písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a závěry posudků vypracovaných lékaři Institutu posuzování zdravotního stavu. Žalovaná navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 12. 2. 2025, č. j. X odňala žalobkyni od 20. 3. 2025 invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 5. 2. 2025 již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %.
6. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 28. 5. 2025 tak, že je zamítla a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 28. 4. 2025. Podle posudkového závěru rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je FBSS, smíšený typ bolesti, stav po exstirpaci hernie disku L5/S1 vlevo v 5/2021 s reziduální těžkou statodynamickou dysfunkcí bederní páteře s kořenovým syndromem L5 vlevo, stav po posterolaterální dekompresi a foraminotomii L5/S1 vlevo v 5/2023, inkompletní iritace S1 vlevo, bez zánikové symptomatologie. Posuzující lékař uvedl, že objektivní nálezy nedokládají žádné známky poškození nervových kořenů, neodůvodňují proto uznání kteréhokoliv stupně invalidity. Dospěl k závěru, že se jedná o lehké funkční postižení, bez známek poškození nervů, bez paréz či plegií, bez svalových atrofií, bez poruchy funkce sfinkterů. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stavu hodnotil posuzující lékař v souladu s přílohou k vyhlášce č. 359/2009 Sb. podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b), u níž z

procentního rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 10 – 20 %, vzhledem ke stupni zdravotního postižení, volil horní hranici poklesu pracovní schopnosti, tj. 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu zvýšil o 10 %, na celkových 30 %.

7. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 3. 9. 2025 bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona, nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %. Předsedkyní posudkové komise byla MUDr. M. K., další lékařkou MUDr. F. H. s odborností neurologie a tajemnice Mgr. H. T., DiS. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, zjištění ze stěžejních lékařských nálezů, diagnostický souhrn, zjištění z vlastního vyšetření přítomným neurologem a posudkové zhodnocení. Posudková komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je páteřní algický syndrom s residuální těžkou statodynamickou dysfunkcí bederní páteře, s kořenovým syndromem L5 vlevo /FBSS – „failed back surgery sy“: tzn. přetrvávají bolesti zad a dolních končetin i po operačním výkonu/neurochirurgickém/pro degenerativní onemocnění páteře, tj. stav po dvou neurochirurgických operacích páteře/. Tento dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má dle posudkové komise vliv na fyzické a psychické schopnosti. Posudková komise tento stav hodnotila jako středně těžké funkční postižení více úseků páteře, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, mimo jiné taktilní hypestezie posterolaterální strany stehna a lýtky vlevo s trvalou poruchou statodynamiky, stav po dvou neurochirurgických operacích, vč. operaci srůstů. Posudková komise dále uvedla, že vzhledem k FBSS po neurochirurgických zákrocích i pro srůsty, neurologický celkový nález se nejeví jako funkčně bezvýznamný, je snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení dle anamnézy. Vzhledem k neurochirurgickým operacím a plánované další operaci v listopadu 2025 hodnotila posudková komise snížení pracovního potenciálu žalobkyně v horní % rovině 40 %, tzn. celkově dle kapitoly III, odd. E, pol. 1c). Posudková komise navýšila tuto hranici o 10 % na celkových 50 % s ohledem na další chorobné stavy v anamnéze, zejména psychiatrické onemocnění, se stavy po opakovaných psychiatrických léčebných hospitalizacích. Žalobkyni posudková komise hodnotila jako částečně invalidní ve II. st. Dle posudkové komise je neschopna těžké fyzické práce s přenášením nadlimitních břemen, trvale v chladu a vlhku, bez nočních směn a v riziku úrazu.
8. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
9. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně.
10. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně.
11. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

12. Krajský soud dále považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného postižení zdravotního stavu pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz rozsudek NSS č. j. 5 Ads 37/2003 – 92).
13. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.
14. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003 – 54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
15. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobkyně ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Soud považuje posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě za úplný a přesvědčivý. Soud neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise, že u žalobkyně šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 % k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí a žalobkyně tak byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Posudek PK MPSV ČR v Ostravě byl tedy stěžejním důkazem, jak výše uvedeno, splňujícím požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti a krajský soud z tohoto posudku vycházel.
16. Soud proto v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. přezkoumávané rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení, které spatřuje v nesprávně zjištěném skutkovém stavu a vrací věc správnímu orgánu k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s.

17. Podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšná žalobkyně se u jednání vzdala práva na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 30. 9. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně